

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มธฺบันคือบ้านของพ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องไม่นำผู้ใดที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี่
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาของผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาที่มั่นคงในพันธกิจของพระเจ้านี้?
- คำตอบ:** 1. พวกเขามีความอดกลั้นอย่างมากในการรับมือกับการยกย่องและการประณาม 2. พวกเขาไม่เคยโกรธ 3. พวกเขาไม่มองใครด้วยสายตาของสำนักที่เป็นร่าง 4. พวกเขาเห็นผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณ และพูดกับผู้อื่นในขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ 5. ในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน สามิและภรรยาคงอยู่เหมือนดอกบัว 6. พวกเขาไม่เคยมีความปรารถนาประเภทใดๆ
- เพลง:** เหตุใดแมลงเม่าจึงไม่เผาไหม้ตนเอง (สังเวทตนเอง)?

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต นั่นคือพระเจ้าสอนนักเรียนทางจิต นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในโรงเรียนเหล่านั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นนักเรียนทางจิต พวกเขาเป็นของชุมชนที่เต็มไปด้วยกิเลส ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกเป็นของชุมชนของราวัน เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะเอาชนะราวันกิเลสทั้งห้า เพื่อที่จะไปยังอาณาจักรของราม ลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ไม่ได้รับความรู้ที่ว่า พวกเขาอยู่ในอาณาจักรของราวัน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อลูกบอกกับเพื่อนๆ และญาติของลูกว่า ลูกกำลังศึกษากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่ได้หมายความว่าพวกเขามีศรัทธาแน่น พวกเขาคงจะไม่ศรัทธาเช่นนั้นไม่ว่าลูกจะพูดมากแค่ไหนว่าพ่อหรือแม้แต่พระเจ้าพูด ผู้ที่มาใหม่ไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ ไม่มีใครที่สามารถมาที่นี่ได้โดยปราศจากจดหมายหรือมีการขออนุญาต อย่างไรก็ตามในบางกรณีพวกเขาก็มา และนั่นก็เป็นการทำผิดกฎด้วยเช่นกัน ลูกต้องเขียนข่าวของทุกคน พร้อมกับเขียนชื่อของเขาด้วย ฯลฯ และขออนุญาตที่จะส่งผู้นั้นมา และแล้วบางทีก็จะตอบว่า: ลูกอาจส่งเขามาได้ หากบุคคลนั้นคือนักเรียนของโลกที่เป็นเช่นปีศาจที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อจะอธิบายว่าการศึกษานั้นได้สอนโดยผู้ที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ในขณะที่การศึกษานี้สอนโดยพระเจ้า ด้วยการศึกษานั้นลูกจะได้รับสถานภาพที่มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์ แม้ว่าบางคนอาจสอบผ่านการสอบที่สำคัญมาก แต่เขาจะหารายได้ได้นานแค่ไหน? การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะมาด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจถึงสิ่งนี้ ทำให้คนที่ไม่เข้าใจนั่งข้างนอกในห้องรับแขกและอธิบายให้พวกเขาฟัง นี่คือการฝึกของพระเจ้า ที่นี้มีเพียงแค่ผู้สติปัญญามีศรัทธาเท่านั้นที่ได้รับชัยชนะนั่นคือพวกเขาจะปกครองโลก ผู้ที่เป็นของชุมชนของราวันจะไม่รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก ห้ามมิให้ผู้ใดเข้ามาที่นี่โดยไม่ได้รับอนุญาต นี่ไม่ใช่สถานที่ท่องเที่ยว ในช่วงเวลาสั้นๆ ภาวะจะเข้มงวดมากเพราะนี่คือสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ซึ่งบาบาเรียกอีกอย่างว่าอินทราด้วยเช่นกัน นี่คือท้องพระโรงของอินทรา ผู้คนสวมแหวนนพเก้ามีมรกต(panna)อยู่ในนั้นพร้อมกับบุษราคัม(mamek) ชื่อทั้งหมดเหล่านี้ได้ให้ไว้แก่เทวดานางฟ้าเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณคือเทวดานางฟ้าผู้ที่โอบบิณ นี่คือการอธิบายของลูก อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แหวนที่พวกเขาสวมใส่นั้นยังมีเพชรพลอยอื่นๆ อยู่ด้วย บ้างก็มียาคาเป็นพันธรูป ในขณะที่อื่นๆ มีค่าเพียง 10 ถึง 20 รูปี ลูกๆ ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นนาย คนอื่นก็ศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ดังนั้นพ่อหนึ่งท่านและสอนลูก ท่านเรียกว่าเป็นอินทราด้วยเช่นกัน (พระเจ้าแห่งสายฝน) นี่คือนายของความรู้ ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก หากลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้ากำลังสอนการศึกษานี้ ลูกจะไม่จากไปเลย ลูกควรจะไปยังตรงเข้าผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขามา แล้วในขณะที่ดำเนินต่อไปพวกเขาก็ล้มลง กิเลสทั้งห้าเป็นศัตรูของลูกมาครั้งแล้วครั้งเล่า กิเลสเหล่านั้นนำลูกเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างและกักตุนลูก แล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจในความรู้ ผู้ที่ฟังความรู้ ที่พูดเกี่ยวกับความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป มายานี้มีพลังมาก เธอทำให้ลูกล้มลงด้วยการตบเพียงครั้งเดียว ลูกอาจคิดว่าลูกจะไม่มีวันล้มลง แต่อย่างไรมายาก็ตบตีลูก ทั้งชายและหญิงที่นั่นคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนี้ได้ นี่คือการกิจของพระเจ้า พ่อเรียกอีกอย่างว่าคนพายเรือและลูกคือเรือ คนพายเรือมาและพาเรือของทุกคนข้ามฟากไป ว่ากันว่าเรือแห่งสัจจะจะโคลงไปมาแต่จะไม่มีวันจม มีลัทธิและนิกายมากมายราวกับว่ามีการต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา บางครั้งความเลื่อมใสศรัทธาก็ชนะ แต่ในที่สุดความรู้ก็จะมีชัยชนะ ดูสิว่านักบวชในหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นยิ่งใหญ่เพียงใด! มีนักบวชที่ยิ่งใหญ่ในหนทางความรู้ผู้ที่มีชื่อว่าอรชุน ภิมะ ฯลฯ เช่นกัน พวกเขานั่งเขียนเรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้น การยกย่องนั้นเป็นของลูก เวลานั้นลูกกำลังเล่นบทบาทของนักแสดงเอกชายและนักแสดงเอกหญิง เป็นเวลานี้ที่สงครามเกิดขึ้น ในบรรดาลูกเองก็เช่นกันมีหลายคนที่ไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้เลย ลูกควรจะฟังผู้ที่ดีมากเท่านั้น ผู้

ที่เป็นชั้นสามจะไม่สามารถนั่งที่นี้ได้ ในแต่ละวันกฎจะเข้มงวดขึ้นมาก เป็นสิ่งที่ผิดกฎสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและไม่สามารถเข้าใจอะไรที่จะมานั่งที่นี่ ห้องโถงนี้คือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พระสันตะปาปาได้รับการกล่าวขานว่าศักดิ์สิทธิ์ พ่อคือผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถเข้าใจถึงสิ่งนี้ แม้ว่าพวกเขาจะฟัง พวกเขาจะฟังด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยให้หูอีกข้างหนึ่ง พวกเขาไม่ซึมซับสิ่งใดในตัวเองหรือสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นนั้น มีผู้คนที่หุนหวนและเป็นไปมากมาย พ่อพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย... พวกเขาได้วาดภาพนี้ด้วยรูปปั้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้ใช้ได้กับมนุษย์ ในเวลานี้มนุษย์เลวร้ายยิ่งกว่าลิง มีเรื่องเกี่ยวกับนาราด เขาได้ลูกบอกว่: ดูใบหน้าของตัวเองและตรวจสอบว่าคุณไม่มีกิเลสทั้งห้าภายในตัวเอง เช่นที่ลูกมีนิมิต ดังนั้นพวกเขาก็มีนิมิตของหุนหวนเช่นกัน พ่อพูดว่า: สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกวงจร จะไม่มีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ในยุคทอง โลกเก่านี้จะจบสิ้นลง สติปัญญาของผู้ที่มีศรัทธาอย่างมั่นคงจะเข้าใจว่าพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จึงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้ทำสิ่งที่ผิดกฎ จงมีความอดทนอดกลั้นในการสรรเสริญและการประณาม อย่าให้มีความโกรธใด ๆ ลูกคือนักเรียนที่สูงส่งเช่นนั้น! พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก ท่านกำลังสอนลูกโดยตรง อย่างไรก็ตามลูกมากมายก็ลืมสิ่งนี้เพราะท่านอยู่ในร่างกายที่ธรรมดา พ่อพูดว่า: ลูกจะไม่สามารถได้รับการยกระดับมากนักด้วยการมองดูที่ร่างกาย จงมองดูที่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณรับฟังสิ่งนี้และพยักหน้าตอบรับ จงพูดคุยกับดวงวิญญาณเสมอ ลูกดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของร่างกายของลูก ลูกเคยตาโมประธานและเวลานี้ต้องกลับมาสาธิตประธาน เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อ สำนึกที่เป็นร่างก็จะตัดขาดไป มีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เป็นดวงวิญญาณที่ดูดซับทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานและดื่ม พ่อได้รับการเรียกว่าอะไบ้กต้า (ผู้ที่อยู่เหนือผลของประสบการณ์ใดๆ) ท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน เป็นมนุษย์ที่มีชีวิตที่ทำทุกสิ่ง ท่านไม่ได้รับประทานหรือดื่มสิ่งใดเลย ท่านคืออะไบ้กต้า แล้วผู้คนเหล่านั้นก็ลอกเลียนสิ่งนี้ พวกเขาคิดโกงและหลอกลวงมนุษย์อย่างมาก ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนลูกทุกๆ วงจร และสังเกตทุกสิ่งในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะศึกษาทุกสิ่งที่ลูกได้เคยศึกษามาก่อนหน้านี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ต้องใช้เวลา! พวกเขาพูดว่า: ยุคเหล็กนั้นยังคงมีเวลาเหลืออีก 40,000 ปี สิ่งนี้หมายความว่าพวกเขาอยู่ในความมืดมิดสุดขีด ที่เรียกว่าความมืดของความไม่รู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ระหว่างหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและหนทางของความรู้ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจเช่นกัน ลูกๆ ต้องอยู่ในความสุขอย่างยิ่ง ลูกมีทุกสิ่ง ลูกไม่มีความปรารถนาใดๆ ลูกรู้ว่าการปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็มเหมือนกับที่เคยเป็นมาในวงจรก่อนหน้านี้และด้วยเหตุนี้เองลูกที่อยู่อย่างพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็จะไม่มีความพึงพอใจ ว่ากันว่า: ไม่มีการหล่อเลี้ยงใจเช่นความสุข ลูกได้รับอาณาจักรชาติแล้วชาติแล้ว ผู้ที่ต้องเป็นสาวใช้และคนใช้จะไม่มีความสุขเท่า ลูกต้องกลายเป็นนักรบผู้กล้าหาญโดยสิ้นเชิง มายาไม่น่าจะทำให้ลูกสั่นคลอนได้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับดวงตาของลูก ไม่ควรจะมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากรใดๆ บางครั้งดวงตาก็สร้างความร้ายกาจเมื่อมองเห็นผู้หญิงคนหนึ่ง โอ! ลูกเป็นพี่น้องชายและพี่น้องหญิง กุมารและกุมารี แล้วเหตุใดอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจึงร้ายกาจ? มายาจบสิ้นเศรษฐกิจและมหาเศรษฐกิจ มายาฆ่าแม้กระทั่งคนจนโดยสิ้นเชิง แล้วพวกเขาก็พูดว่า: บาบาคันฟายแพ๊ โอ! ลูกฟายแพ๊แม้จะผ่านไปหลังจาก 10 ปี! ในเวลานี้ลูกจะตกลงไปในนรกที่ลึกสุดขีด ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าสภาพจิตภายในของพวกเขาเป็นอย่างไร บางคนก็ทำงานรับใช้อย่างดีมาก แม้แต่กุมารก็ยิ่งลูกธนูไปยังบิชซัมปีตามะ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ลูกกล่าวไว้ในกิตะเพียงเล็กน้อย มีคำพูดของพระเจ้า ถ้าพระเจ้ากษณะพูดก็ตะ แล้วทำไมจึงกล่าวว่า: “มีจำนวนน้อยมากที่รู้จักฉันอย่างที่ผมเป็นและฉันเป็นอะไร?” ลูกนึกไม่ออกว่าพวกเขาจะอย่างไรถ้ากษณะอยู่ที่นี่! กษณะมีอยู่ในร่างนั้นในยุคทอง พวกเขาไม่รู้ว่พ่อเข้ามาในร่างของชาติเกิดสุดท้ายของกษณะ ทุกคนจะวิ่งมาอยู่เบื้องหน้าของกษณะในที่นี้ เมื่อพระสันตะปาปามาฝูงชนจำนวนมากก็จะมาชุมนุมกันเบื้องหน้าเขา ผู้คนไม่เข้าใจว่าในเวลานี้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่คิดว่าพวกเขานั้นไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายให้แก่ลูกเป็นอย่างดี สติปัญญาของบาบาส่งถึงลูกพิเศษในทุกๆ ศูนย์ เมื่อลูกผู้เป็นที่รักพิเศษหลายคนมาที่นี่พ่อมองดูพวกเขาที่นี่ มิฉะนั้นพ่อต้องคิดถึงพวกเขาข้างนอก พ่อทำการร่ำร่ำแห่งความรู้เบื้องหน้าพวกเขา เมื่อคนส่วนมากเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ก็มีความสุขอย่างมาก ได้มีการทำร้ายลูกสาวอย่างมากมาย พวกเขาต้องอดทนอย่างมากในทุกวงจร โดยการเข้ามาในความรู้ พวกเขาแม้กระทั่งหยุดแสดงความเลื่อมใสศรัทธา หากพวกเขามีวัดอยู่ในบ้าน และทั้งสามีและภรรยาก็แสดงความเลื่อมใสศรัทธา แต่ภรรยากลับมาสนใจในความรู้และหยุดแสดงความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมีความปั่นป่วนอย่างมาก เธอจะไม่ข้องแวะในกิเลสและหยุดศึกษาคัมภีร์ศาสนาด้วยเช่นกัน และดังนั้นจึงมีต่อสู้กัน มีอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ พวกเขาไม่ได้ขัดขวางลูกจากการ

ไปยังชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้เป็นเรื่องของความบริสุทธิ์ เมื่อผู้ชายไม่สามารถอยู่บ้านได้พวกเขาก็หนีไปอยู่ป่า ผู้หญิงจะไปไหน? พวกเขาเชื่อว่าผู้หญิงคือประตูไปสู่สุวรรค์ พ่อพูดว่า: พวกเขาคือประตูไปสู่สุวรรค์ ลูกสาวกำลังก่อตั้งสุวรรค์ ก่อนหน้านี้ลูกเป็นประตูไปสู่สุวรรค์ เวลานี้สุวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ยุคทองคือประตูไปสู่สุวรรค์และยุคเหล็กคือประตูไปสู่สุวรรค์ นี่คือนั่นที่ต้องเข้าใจ ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แม้ว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็ซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป ลูกออกมาจากที่นั่นและตอนนี้นั่งอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตามมีการอธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าเวลานี้ลูกต้องอาศัยอยู่ในครัวเรือนของลูกกับครอบครัวของลูก พวกเขามีความยากลำบากมาก! ผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ไม่ได้มีความยากลำบากเลย ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว นี่เป็นเรื่องของชาติเกิดสุดท้ายเดียวเท่านั้น ในขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของลูกให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังสิ่งนี้ และเป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลายเป็นสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่สามเฝ้าสุดที่แตกต่างกันทุกๆ ชาติเกิดเวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เราต้องมีโยคะกับพ่อ นี่คือนั่นหลัก พ่อพูดว่า: พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผากและรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านี้ เมื่อดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างของเขาร่างกายก็จะกลายเป็นซากศพ พ่อมาและให้ความรู้ที่นำอสังขารเช่นนี้ ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณสูงสุดสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ชันยาสีขาวไม่ได้มองไปที่ดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่าแต่ละดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด แล้วพวกเขาก็บอกว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ และดังนั้นพวกเขาจึงไปที่แม่น้ำคงคาเพื่อชำระร่างกายของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง พ่อยังคงอธิบายให้กับลูกต่อไป อย่าได้คิดว่า: ฉันคือคนนั้นคนนั้น ฉันเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น... ไม่เลย ทุกคนเป็นดวงวิญญาณ จะต้องไม่มีการแบ่งชนชั้นวรรณะใดๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ รัฐบาลไม่เชื่อในศาสนาใดๆ ศาสนาทั้งหมดเหล่านั้นล้วนเป็นของร่างกาย แต่พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเพียงผู้เดียว ลูกต้องมองที่ดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของทุกดวงวิญญาณคือความสงบ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดที่ลูกได้ยินด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้มองเห็นสิ่งที่เลวร้าย! ซึมซับคำสอนที่พ่อให้แก่ลูก

2. อย่าได้มีความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ จงระมัดระวังเกี่ยวกับดวงตาของลูกอย่างมาก ไม่ควรจะมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากร อย่าปล่อยให้อวัยวะประสาทสัมผัสใดๆ ของลูกสร้างความทุกข์จนร้ายกาจ อยู่อย่างเต็มไปด้วยความสุข

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งการดึงดูดโดยการเพิ่มความเปลี่ยนแปลงประกายของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณด้วยน้ำมันแห่งความใส่ใจ เมื่อดวงดาวแห่งสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณถูกสร้างให้ส่องแสงโดยพ่อด้วยความรู้แล้วก็ไม่สามารถดับลงได้ อย่างไรก็ตามเปอร์เซ็นต์ของความเปลี่ยนแปลงประกายสามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ดาวที่ส่องแสงจะดึงดูดทุกคน เมื่อลูกเฝ้าแต่เท้าน้ำมันแห่งความสนใจลงในตะเกียงทุกวันในเวลาอมฤต เมื่อเท้าน้ำมันลงในตะเกียงมันก็จะยังคงสว่างอยู่ตลอดเวลา การเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยวิธีนี้หมายถึงการปลูกฝังคุณธรรมและพลังทั้งหมดของพ่อไว้ในตัวลูกเอง การให้ความใส่ใจเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด

คติพจน์: ด้วยทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เปิดเผยเมล็ดแห่งความพยายามทางจิตวิญญาณ

*** โอม ซานติ ***